

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxvii. De successionibus ab intestato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

de quibus ex loci consuetudine fieri debet legitima deducitor, retinetor. residuū fidei commissariæ personæ restitutor.

Filius itaque à patre hæreditatem cuiquam restituere absque liberis moriens si iussus erit: in paternis bonis tertiam partem iure naturæ debitam habeto. hæc sine grauamine esto. Quartā etiam Trebellianicam sicuti quilibet extraneus deducito. has portiones testamento relinquenti potestatem habeto. Si quid de bonis suis disposuerit, si hæredes instituerit, si quæ legasset, si quam pœnam adiecerit: hoc usque ad eas, licet easdem in legando non expresserit, ratum esto. Pœna tamē si pluribus hæredibus imposita erit: eos tantum qui contra defuncti voluntatem commiserint teneto. Beneficio autem legis Falcidię in legato prestando, propter quod pœna imposita fiet, si intra legitimum tempus testatoris voluntati paruerit, & inuentarium faxit, hæres utitur. hæc etiam contra testatoris voluntatem inducitor.

18. Raineraldus.

De successione ab intestato. Tit. 27.

Episcope, Presbyteri, & clerici, ut supra dictū est, si quid per hæreditatem, alióve modo, intuitu personæ quæsierint: hoc ollis cui uolent dum uiuunt donare liceto. Sin ante obierint quàm hoc faxint: altari cui seruiant omnia perpetuò sanctificantor, in ius eius transeunto.

1. Sed hoc.

Itaque clerici, qui parochialis ecclesiæ administrationē gesserit, intestatò defuncti bona quę eius fuerint cum moreretur, ipsius ecclesiæ no-

3. Cura dicitur lectus.

mine episcopo vindicare liceto. Si tamen in extremis agens velut vltimam exprimens voluntatem se & sua monasterio cuiquam legitime contulisse probabitur: hæc ipsi monasterio restituantur. Intestatus autem, etiam si suę mentis compos non fuisse, cum vltimam voluntatē expresserit, ostendetur, intellegitor.

2. *Sancto.* Laici verò de presbyterorum suorū mortuum substantia sicut in propriis seruis partes ne vendicanto. qui liberi facti erunt ad suscipiendū gradum & agēdum diuinum officiū, ab his præter diuinū officium ne quid exigitor. Peculium ipsorum sic diuiditor. Pars vna episcopo, altera ecclesię, tertia pauperibus, quarta parētibus assignator. Si idonei parentes non erunt: hanc episcopus recipito. In vsum ecclesię diligenter distribuito. Qui contra hoc præsumpsit anathematifator.

De sepulturis. Tit. 28.

7. *De vxore.* TAM viro quàm vxori libera elegundæ sepulturæ facultas esto.

Patri quoque vbi volt filios suos sepelire, nisi contra consuetudo erit, liceto.

8. *Fraternitatem.* Si qui ergo apud ecclesias & monasteria in quibus religiosorum fratrum cōuentus constituti sient sepeliri desiderabunt: his ne contradicitor. At si quis relictis antiquis ecclesiis de patrum aliorūque parētum suorū sepulchris ad noua minūs religiosa loca transferri se mandasint: hoc viribus careto.

Itaque